



1/2016

Ťažké časy

Dušana Remetová zo zbierky Quo Vadis

*Mnoho ciest nás v živote čaká,
nie každá nás extra láka.
Ťažké sú cesty úzkosti a bólu,
no s pokorou prijmemo Jeho vôľu.*

*„Viera tvoja ťa uzdravila,“
na tieto slová čakáme,
blahoslavená bytosť, ktorá nevidela a uverila,
vďaka tomu zaslúbeniu dúfame,
že skloníš sa k nám po milióny raz,
vytvoríš v našich srdciach jas,
vypočuješ prosby úpenlivé,
otvoríš dlane dobrotivé...*

*Za všetko, čo si nám dal,
nech znejú piesne chvál.
Nestaráme sa o deň zajtrajší,
sám postará sa o seba,
s Tebou bude isto krajší,
lebo ak nevládzeme, oprieme sa o Teba.*

PRE SOBOTNÉ VEČERY

2.1.

Či ma Boh nemá rád? Ale má, a ešte ako!

J 3,16

S pribúdajúcim vekom má človek viac skúseností s utrpením v živote. Skutočne roky strávené na tomto svete nie sú iba prechádzkou ružovým sadom a ak aj, tak nielen vrchnou časťou rastlín, ktoré sú nádherné a voňavé, ale aj a najmä tou spodnou – plnou trŕňov, chorôb a nepríjemného hmyzu.

O tom by vedel celkom iste rozprávať každý človek, veď niet takého, kto by nemal problémy a ťažkosti. Aj ten, o kom si myslíme, že si žije úžasným a skvelým životom, má svojich ťažkostí dosť. Ak je niekto bohatý, neznamená to ešte, že je šťastný, obklopený láskou a dobrými ľuďmi. Ak je niekto zdravý a mladý, taktiež to ešte neznamená, že má pred sebou ružovú budúcnosť. Ak má niekto dobrú prácu a žije v usporiadanej domácnosti, ešte nič to nehovorí o vnútornej pohode a spokojnosti. A napokon – ak niekto všetko toto vyššie menované má, ešte to nič nesvedčí o tom, že jeho život má zmysel a že má s Bohom uzavretý mier skrze svoju vieru v spásny čin Pána Ježiša!

Samozrejme, neplatí to ani v opačnom prípade. Človek veriaci sa nemôže spoliehať na to, že jeho viera mu zabezpečí vo všetkom poriadok, silné, zdravé telo a luxusný blahobyt. Veď nič takého

nedostali ani biblickí otcovia viery: Pavel mal neprestajne zdravotné ťažkosti (2K 12,7) a boril sa s nedostatkom (F 4,12; 2K 11,9), Samuel mal neposlušné deti (1S 8,3), Lót s rodinou bol vystavený zlovôli okolia (1M 19,9)... Ak by sme od viery mali očakávanie blahobytu, kresťanstvo by sa rýchlo menilo na pohanské náboženstvo, v ktorom ľudia prinášali bohom svoje obete a spätne očakávali od bohov ich ochranu a požehnanie.

Ale ako sa zachovať, kde vziať silu, ak ťažkosti a utrpenia prichádza priveľa? Ak nadobúdame pocit, akoby Boh na nás zabudol? Akoby sa o nás prestal starať?

Môžeme začať horekovať, zdieľať svoju bolesť s okolím, možno ju niekedy premeniť na hnev a ten (správnym spôsobom) vyventilovať, aby sa nám aspoň trošku ulavilo. Niekto vtedy siaha po alkoholoch, aby na chvíľu zabudol, oddialil strach z problémov. No situácia sa ničím z toho nevyrieši, ba práve naopak – mnohokrát sa ešte vystupňuje a zamotá.

Ako dobre, že veriaci človek má základ v Bohu a smie sa obrátiť k Nemu.

Náš Pán a Spasiteľ zažil pohrdanie a odvrátenie sa ľudí od Neho, potupu. Na kríži to došlo až tak ďaleko, že volal to svoje známe: „Eloi, eloi, lammá sabachtáni?“, to znamená: „**Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?**“ (Mk 15,34). Aké to muselo byť silné, keď Boží Syn pocítil opustenie od svojho božského Otca?!

Práve zavrhnutie a najmä smrť Pána Ježiša je pre nás základom presvedčenia

o Božej láske k nám. Až tam nechal Pán Boh dozrieť situáciu, že Jeho Syn priniesol za nás najvyššiu obeť.

Ak sme v kríži, tak to iste neznamená, že nás Boh opustil a odniesol si so Sebou aj Svoju lásku k nám. Práve v ňom sa k nám najbližšie skláňa a dotýka sa nás ako starostlivý Rodič Svojich detí. Len si vtedy otvorme Písmo a čítajme trebárs centrálny verš Biblie o Jeho láske k nám: Ján 3,16. On nás ubezpečuje o Božej starostlivosti o nás aj vtedy, keď my Ho nevidíme a vidí sa nám v ťažkosťoch taký vzdialený.

Luboslav Beňo

Modlitba: *Pane Ježiši, ďakujeme za Tvoju lásku k tomuto svetu. Ďakujeme, že si nám ju prejavil na kríži. Ďakujeme za mnohé veci, ktorými nám pomáhaš. A ďakujeme aj keď nás vedieš na kríž, aby si cez nás pomáhal druhým. Amen.*

Svedectvo: O Kristovej láske, ktorá nás spája s nebom, keď svet bolí.

Rozhovor: Keď sa nám deje niečo zlé, obviňujeme Boha, alebo sme povzbudení tým, že aj Pán Ježiš trpel a je s nami?

Podporujeme sa: V poznaní, že Pán Ježiš je s nami počas najväčších utrpení, že ich sám zažil a nesie to s nami.

Prosme za: Misiu. Lebo ona je skutočným krížom podľa Biblie. Keď trpíme kvôli záchrane ľudských duší.

9.1.

Milovať Krista v bratovi

1 Ján 4,20

Na prvý pohľad sa môže zdať, že je to práve naopak. Lahšie je milovať toho,

kto je vzdialený, koho sme ešte nevideli, ako toho, s kým žijeme každodenný život. Toho, kto má všelijakú povahu, požiadavky a nároky, často nám ubližuje, málokedy pochváli a uzná aj naše potreby... Lahšie je milovať vzdialenú, zidealizovanú predstavu kohosi, kto je vzdialený, neviditeľný, koho si môžeme prispôbiť svojim nárokom a požiadavkám. Ktosi vraj povedal, že ľudské srdce je továreň na modly, na výrobu bohov a bôžikov. Že boh je vlastne len premietnutie našich najlepších túžob a vlastností do nadpozemskej sféry. Tak nejako sa to javí na prvý pohľad.

Apoštol Ján v 4. kapitole 1. listu predstavuje skutočného Boha tak, ako Ho spoznal v Ježišovi Kristovi. Predstavuje Boha: Stvoriteľa sveta – Boha, ktorý stvoril úplne všetko a ktorý miluje Svoje stvorenie. Tú nesmiernu Božiu lásku predstavil už v tretej kapitole evanjelia: **„Tak Boh miloval svet, že svojho Syna dal, aby nik, kto verí v Neho nezahynul, ale mal večný život.“** On je Láska a u Neho láska aj začína. Ale práve preto, že Boh nám je vzdialený – skrytý, veľmi ľahko si Ho môžeme predstavovať nesprávne, zidealizovať, vytvoriť si z Neho modlu, či dokonca bôžika podľa svojich predstáv. Ján si to zaiste uvedomil, vedel o tom, preto na záver štvrtej kapitoly vložil vyššie uvedené slová o milovaní Boha. Uvedomuje si, že to naozaj môže byť ľahké a jednoduché povedať: ***Milujem Boha.*** Už to síce raz napísal v 15. kapitole evanjelia (v.10): **„Ak zachováte moje prikázania, zostanete v mojej láske, ako ja som zachoval prikázania svojho Otca a zostávam v Jeho láske.“**

Lásku je možné dokazovať aj tomu, kto je vzdialený. Je to jednoduché – stačí zachovávať to, čo prikázal. Ale na tomto mieste to chce ešte zdôrazniť a uvádza nový, veľmi zvláštny obraz: Lásku k Bohu je možné dokázať láskou k blížnemu! K Bohu sa ide úzkou cestou – skrze človeka, cez blízneho. Možno práve preto je cesta, ktorá vedie do života, taká úzka – že vedie cez blízkeho človeka, s ktorým práve žijeme a ktorý je nám možno nie veľmi príjemný.

Keď o tom uvažujem, uvedomujem si, že práve aj toto je jeden z dôvodov, pre ktoré prišiel Boží Syn na tento svet v ľudskom tele – aby sme sa naučili milovať Boha skrze človeka. Aby sme milovali vzdialeného Boha skrze a cez blízneho, ktorý nám práve prišiel do cesty.

Je ľahké povedať, **milujem Boha**. Je ďaleko, môžem s Ním robiť, čo chcem, nezve sa, nenadáva mi, do Biblie napokon nemusím pozeráť, aj tak nemám na to čas... Stačí, aby som často opakoval tú vetu, aby som ju často hovoril sám sebe aj iným... Lenže to nie je také jednoduché. Ján chce zdôrazniť práve toto. Boha miluješ v blížnom, skrze blízneho. Boha miluješ v človeku, ktorý je blízko a s ktorým nie je až také ľahké dobre vychádzať.

Dvojpríkázanie lásky je vlastne jedným prikázáním. Láska k človeku je zároveň láskou k Bohu. To, čo cítiš k človeku, s ktorým žiješ, to isté platí aj o láske k Bohu. Aký vzťah máš s človekom, s ktorým tráviš svoje dni života doma, v zamestnaní, v škole, či kdekoľvek inde, taký je aj tvoj vzťah k Bohu. A zrazu láska k Bohu už nie je taká jednoduchá a ľahká.

Láska je naozaj z Boha a kto miluje, z Boha sa narodil. Ježiš Kristus prišiel, aby obnovil lásku v ľudskom srdci. Čím viacej Ho poznávame, čím viacej Ho prijímame, čím viacej sa Jemu poddáva- me, tým viacej sa obnovuje láska v nás.

Rozhovor: Ako vnímame a prežívame lásku v osobnom živote s ľuďmi. Opravdivosť našej lásky vo vzťahu k ľuďom a k Bohu.

Modlitba: *Otče náš nebeský, ďakujeme Ti, že obnovuješ lásku v našich srdciach. Ďakujeme, že skrze Duchu Svätého každý deň zvlažuješ naše srdcia čo len kvapkou Svojej lásky. Zostávaj s nami prosíme, aby Tvoja láska napĺňala naše srdcia, aby sme ju rozdávali okolo seba. Aby ľudia okolo nás spoznávali Tvoju lásku v nás podľa našich dobrých skutkov. Amen.*

Josef Grexa

Prosme za: Pracovníkov s mládežou. V zboroch, aj v SEM.

16.1.2016

Zachováваме zákon z lásky, alebo?

Ján 14,23

Starostlivý rodič dbá o správnu výchovu svojho dieťaťa, usmerňuje ho, chráni a často mu dáva aj rôzne príkazy, ktoré ho majú chrániť od zlej cesty alebo rozhodnutia. Človek sa naozaj snaží a predsa často urobí aj chyby, lebo nie je neomylný a celý život sa aj sám len učí. Boh – ako náš starostlivý Otec – tiež dal Svojim milovaným deťom príkazy do života – v podobe Desatora. Nebolo to preto, aby nás obmedzil, ale aby nás chránil. Nakoľko ani jeden človek neve-

del dodržať všetky príkazy, prišiel Pán Ježiš, aby zákon naplnil. Nakoľko Boh je láska, aj Jeho Syn sa obetoval z lásky a my Mu môžeme odpovedať tiež len láskou – tak, že Ho budeme hľadať, túžiť po Ňom a odovzdáme Mu všetky oblasti nášho života, lebo iba u Neho budeme na správnom mieste. Mnoho ľudí zachováva Božie príkazy zo strachu pred súdom, pričom sa tak sám odsúdi a stane sa vážnym vlastnej samospravodlivosti. Ak niekto tvrdí, že zachováva všetkých 10 prikázaní, sám seba klame:

hneď **1. prikázanie: *Ja som Hospodin, tvoj Boh, nebudeš mať iných bohov okrem mňa!*** Ruku na srdce! Kolkým bohom sa klaniaš vo svojom živote?!? Rodina, zdravie, šport, práca, počítač, televízor, nejaké hobby, hry, posedávanie pri pive alebo klebetách... atď., teda aktivity, ktoré zaberajú viac času z tvojho života ako uctievanie Pána Boha, čítanie Biblie, rozhovory s veriacimi, služba blížnym, hlásanie evanjelia, účasť na vnútromisijných aktivitách zboru a modlitba.

2. prikázanie: *Nebudeš brať meno Božie nadarmo!* K tomu asi ani nič nemusím pripísať, lebo Jeho sväté meno by sme mali vyslovovať len s bážňou – pri uctievaní a modlení sa! Mňa osobne vždy zabolí, keď počujem meno Ježiš znevažované v bežných rozhovoroch.

3. *Pamätaj sa, že máš sviatočný deň sviätii!* Plníme to vždy?

4. *Cti si otca i matku, aby si dlho žil na zemi!* Je to v našom živote naozaj tak?

5. *Nezabiješ!* Možno nie nožom, ale svojím jazykom si už možno zabil/a niekoľko ľudí!

6. *Nescudzoložíš!* Začína to v hlave, v myšlienke, žiadostivom pohľade, sledovaním erotických časopisov a filmov, ako aj ľahko dostupných pornostránok na internete. Teda všetko špinavé, čo vchádza cez naše oči, nás môže priviesť k hriechu.

7. *Nepokradneš!* Nikdy si nič nevzal/a, čo nebolo tebe určené?!?

8. *Nevypovieš krivé svedectvo proti svojmu blížnemu!* Tebe sa to určite vždy podarí a ešte si nikdy nikoho neohováral/a!

9. *Nepožiadáš dom svojho blížneho!* Tak prečo sa rozháda aj toľko veriacich ľudí po rozvođe alebo po dedičskom konaní!?!?

10. *Nepožiadáš ani jeho manželku, ani nič, čo je jeho?* Vidíme to na rozvoďovosti kresťanských manželstiev a na počte súdnych pojednávaní v majetkových sporoch v kresťanských kruhoch. Ale ty s tým určite nemáš problém!?!?

Tak sme si prešli Božie prikázania, lebo na ne často zabúdame. A prv, ako by sme padli do depresie, keď vidíme náš vlastný biedny stav, volajme k Pánovi Ježišovi o pomoc a zmilovanie. On vedel zákon naplniť do bodky a my veríme, že skrze Neho ho naplníme aj my. Nie z vlastnej sily, ale z Jeho milosti.

„*Biedny ja človek! Kto ma vytrhne z tohto tela smrti? Ale vďaka Bohu skrze Ježiša Krista, nášho Pána! A tak teda ja – ten istý – svojou myslou slúžim zákonu Božiemu, telom však zákonu hriechu*“ (Rim 7,24-25).

Modlitba: *Drahý Otče náš nebeský, pristupujeme k Tebe s bážňou a chvením,*

aby sme Ťa uctili a velebili. Odpusť nám, že často zlyhávame a nevieme dodržať prikázania, ktoré si nám dal. Ďakujeme, že Pán Ježiš prišiel na túto zem, aby nás zachránil a spasil pre večný život! Ďakujeme za Jeho lásku a prosíme Ťa, aby sme milovali nielen Jeho, ale aj zákon, a boli Tvojimi pravými ctiteľmi nielen slovom, ale aj skutkom. Pomôž nám k tomu a veď nás Svojím Duchom! Ďakujeme za to, že vždy vykonáš viac a lepšie, ako prosíme. Amen.

Rozhovor: o tom, v ktorej oblasti zlyhávame a ktorú musíme odovzdať ešte Pánovi Ježišovi.

Modlime sa: navzájom za seba, aby sme videli miesta, kde padáme, a aby sme boli ochotní sa meniť na Ježišov charakter, ktorý naplnil Zákon.

Alica Pipperová

23.1.

Láska ako dar Ducha svätého v ťažkých situáciách života

Rímskym 5,5

*„Prečo si skleslá, duša moja a zmie-
taš sa vo mne? Očakávaj Boha, lebo ešte
ďakovať budem Jemu, spaseniu svojej
tváre, svojmu Bohu“ (Ž 42,8).*

*„A nádej nezahanbuje, lebo láska
Božia je nám rozliata v srdciach skrze
Ducha Svätého, ktorý je nám daný“
(Rim 5,5).*

Milovaní v Pánovi, na mojom monitore sa mi objavil veľmi milý článok o psíkovi s menom Hachi. Bol to japonský psík a odprevádzal každé ráno svojho pána na železničnú stanicu. A každý

večer sa sem vracal, aby svojho pána privítal. Stalo sa však, že jedného dňa sa pán nevrátil, umrel. Hachi sa vždy znova a znova vracal na stanicu v nádeji, že jeho pán príde. A takto konal 10 rokov.

Akým nádherným príkladom nádeje, vernosti a trpezlivosti nám môže byť tento psík. Jeho pán nechodil, ale on čakal a čakal a nevzdával boj. A my? Či aj my takto konáme? Či nie naopak? Ak nepríde odpoveď na naše modlitby hneď, nevzdáme sa a neraz i so šomraním!?

Skúsme sa zamyslieť nad konaním psíka, prečo tak neúnavne čakal na svojho pána? Lebo poznal jeho lásku a dobrotu. Zamiloval si ho. Nemohol bez neho žiť. A my? Poznáme lásku a dobrotu nášho Pána? Milujeme nášho Pána? Vieme, že bez Neho nič nezmôžeme? Vieme, že On je verný a tak veľmi nás miluje, že určite odpovie na každú našu modlitbu včas? Toto je viera, toto je láska, ktorú do nás vstępuje Duch Svätý. Bohu patrí za toľkú milosť veľká vďaka! Ak takto veríme, tak čakáme verne a vieme, že je náš Pán s nami stále, že nás verne vedie po správnej ceste, že nám náš Pán odpovie, pomôže vyriešiť problém.

Dvadsať rokov žijem s Pánom. Sú to najkrajšie roky môjho života. Ale to neznamená, že sú bez problémov a skúšok. Neraz sa nad mojím životom zamračilo nebo, ocitla som sa v krupobití i v búrkach a aj sa poriadne zablýslo. Keď som sa stala Božou, čakali na mňa poriadne šoky. Je to asi niečo podobné, ako keď začneme chodiť do školy. Učíme sa čítať, písať, počítať... a potom z roka na rok nám škola pridáva nové a ťažšie, náročnejšie učivo.

A či v Božej škole je tomu inak? Či rozumieme Božiemu mysleniu? Och, kdeže, veď samotný náš Pán nám hovorí, že Jeho myšlienky sú veľmi vzdialené našim. Preto sa namiesto ľutovania a vyptovania, prečo sa to stalo práve mne, musíme učiť absolútnej dôvere v Pána, že nech sa čokoľvek deje, má to pre náš život nejaký význam, že náš Pán o všetkom vie a vyvedie nás na svetlo. Dôvere sa naozaj musíme učiť, pestovať si ju, a to sa deje len cez pravidelné každodenné sýtenie sa Božím pokrmom a chodenie s Bohom, ale i cez ťažké skúšky, ktoré tak veľmi nemáme radi. Ony sú však pre náš duchovný rast veľmi dôležité. V nich sa učíme veriť a čakať.

Ak sa naučíme základnú poučku: **Dôveruj Bohu vždy!**, tak sa ani v hlbokých vodách života neutopíme, lebo i vtedy veríme a vieme, že Božia ruka nás nad hladinu nielen vytiahne, ale budeme i víťazi.

Raz som počula priznanie svetoznámeho evanjelistu, nehanbil sa povedať, že máva i on ťažké duchovné chvíle, keď Boh mlčí a problémy narastajú a vtedy, keď sám od seba nevládze vypovedať ani súvislú modlitbu, mu pomáhajú žalmy a duchovní priatelia. Veľmi si vážim jeho úprimnosť, lebo nás povzbudzuje, aby sme neklesali na mysl, lebo v duchovných veciach nikto z ľudí nie je majster sveta.

Učme sa dôverovať Láske vždy a za každých okolností. Pozerajme s nádejou na kríž i v časoch ťažkých. Či by nás málo miloval Ten, ktorý za nás umrel? Učme sa veriť a čakať. To sú Božie doporučenia. Preto sú dobré! Učím sa im

aj ja. Nech nám Pán pomáha i v tejto Božej škole, veď On sám povedal, že nás neopustí a nenechá v kaši nikdy. Bohu vďaka!

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Bože náš, že máme v obeti Tvojho Syna odpoveď na otázku, ako veľmi nás miluješ. Bez Tvojej lásky nechceme žiť a prosíme Ťa, staraj sa o nás, lebo sme bezbranní a nahí, lebo Ťa vždy a všade veľmi potrebujeme, lebo bez Teba nič nezmôžeme. Bohu vďaka za Tvoju lásku, Pane náš drahý. Amen.*

Svedectvo: Pomôžme si navzájom zdieľaním sa, kedy sme poznali, ako nám Boh pomohol v nejakej konkrétnej situácii a ako veľmi nás miluje.

Rozhovor: Rozprávajme sa o našich duchovných zápasoch v nejakých ťažkých problémoch, napr. ťažké nemoci, nečakané prekážky, nedostatok peňazí, spory v rodine a pod., ako sme sa modlili, ako sme ťažké časy prežívali, či sme niekoho prosili o modlitebnú pomoc, ako nám Pán Boh pomohol.

Danka Zubčáková

Prosme za: Najmenšie deti a ich vychovávateľov. Nech poznávajú Boha od začiatku.

30.1.

Láska ako ovocie Ducha - postupne je pestovaná. Nielen do situácie, ale do charakteru.

Galatským 5,22-23

Keď sa hovorí o láske, predstavíme si vzplanutie. Z ničoho nič preskočí iskra a človek už nevie ovládať svoje pocity, či dokonca myšlienky. Musí byť s tým

druhým. Miro Žbirka spieval: „Som na tebe závislý, nedýcham a nemyslím...“ Neskôr však ktosi povie: „Láska už vyprchala, odchádzam.“

Samozrejme – vzplanutia citov sú krásne. Ďakujeme za ne Bohu. Nakoniec, aj s Ním občas „preskočí iskra“ a cítíme sa úžasne. Ohňostroj emócií však skončí. Ale Božia láska vtedy neprestáva. Len vyberá zo Svojho pokladu iný drahokam. Bezsené noci pri chorom dieťati sú tiež milovaním. A bolesť na kríži tým najväčším.

Dnes sme čítali o láske, čo dozrieva ako ovocie. Pod rukami úžasného záhradníka. Aké je jeho meno? Predsa Duch Svätý. Možno sa pýtate: „Sme pre Neho len rastliny, ktoré sa nemôžu rozhodovať?“ Určite nie! Je na nás, či trpezlivo prijímame Jeho prácu, alebo Mu unikáme.

Ako teda pracuje? Rôznorodo. Niekedy milo, inokedy drsnejšie. Ale vždy s láskou. Keď sme na dne, dodáva silu. Keď sa rútime bezhlavo vpred, utiňuje a brzdí nás. Dbá, aby sme konali dobro, ale aby sme aj odpočívali, lebo práve vo chvíľach oddychu najlepšie vnímame Boží hlas. Samozrejme, keď necháme oddychovať dušu.

Žiaľ, niekedy sa v rámci odpočinku rozhorčujeme: „Prečo ten nedal gól!? Prečo hrdinka telenovely zažíva problémy?!“ Samozrejme, nie je zakázané pozrieť si niečo v televízii. Ale potrebujeme svätiť čas odpočinku. Svätiť znamená vyčleniť si ho pre Boha. Nemusí to byť sobota, ako za čias Mojžiša. Ale tráviť sedminu času s Bohom je potrebné.

Možno si poviete: „Ale musím toľko veľa urobiť, aby som dosiahol svoj cieľ!“, či: „Keď začnem dávať sedminu času Bohu, ako bude vyzerat moja záhrada, či podnikanie?“

Skúsme sa však opýtať: „Ako bude vyzerat môj duch?“ – toho nevidíme, ale pre Boha je najdôležitejší. Človek sa pozerá na to, čo je pred očami, ale Boh hľadí na srdce. Na to, čo je vo vnútri (1Samuel 16,7). Náš duch sa prejavuje hlavne obetavou láskou. Dovolili sme Bohu, aby ju vypestoval? Naučil nás už pomáhať a pritom nehľadať zásluhy? Určite nie dokonale. Preto:

Modlime sa: *Ďakujeme Ti, Bože, za Tvoju starostlivosť. Orezávaš naše srdcia, aby v nich nebolo sebeckva, ani pýchy. Aby sme v nich nepestovali semená buriny, ktorú svet miluje. Dávaj do nás to, čo je dobré a naďalej nás pretváraj na tvoje dobré a vychované deti. Amen.*

Svedectvo: O láske, ktorá prichádzala časom.

Rozhovor: Ako zažívame záhradnícke umenie Ducha Svätého? Páči sa nám, keď koná?

Podporujme sa: Vo viere. Lebo Ducha Svätého prijímame vierou podľa listu Galatským.

Prosme za: Cirkevné školy a univerzity. Aby v nich konal Boh a vyučoval ľudí k láske.

Peter Dubec

6.2.

Vychovávajúca láska

Zjav 3,19-20

Za jeden z najtragickejších omylov modernej výchovy pokladám ten, že nie je dovolené, alebo je nesprávne fyzicky trestať deti pri neposlušnosti. Samozrejme tu nehovorím o týraní a násilí páchaných na deťoch. Lenže vďaka tejto „pravde“ sme vychovali a vychovávame generáciu rozmazaných, drzých a lenivých detí, ktoré si myslia, že všetko sa musí točiť iba okolo nich a každý musí naplňať ich egoistické a sebecké túžby. A ak sa tak nedeje, hneď sa búria, idú do rebélie a vzdoru. Šialenstvo. A to v mene demokracie, slobody a tolerancie. Ničíme sami seba. Odmietame Božiu výchovu a Božiu cestu, a myslíme si, že sami sa vieme rozhodnúť lepšie. Ale ako sa môže rozhodnúť lepšie skazené, hriechom prežraté a zhnité ľudské srdce? Ovocie vidíme žiaľ všade okolo seba.

Myslím si, že jeden z najväčších Božích trestov je, keď Boh dovolí človeku žiť tak, ako chce človek. Pavel to v prvej kapitole svojho listu Rímskym konštatuje veľmi tvrdo: **„Preto ich Boh so žiadosťami ich srdc vydal nečistote...“** (Rim 1,24). Ľudia nechceli poznať Boha z mnohých možností, ktoré mali, radšej oslavovali a uctievali stvorené veci namiesto Stvoriteľa, tak ich **„Boh vydal“ ich túžbam a žiadosťami**“ (Rim 1,26).

Je to hrozné konštatovanie, ale Boh ctí slobodu, ktorú človeku dal. Tragické na tom je, že človek je príliš ľahko manipulovateľný a ovládateľný, a myslí, že, že sloboda je žiť si, ako chce on, podľa „svojich“ predstáv a „svojich“ plánov. Sme takí naivní! Zabúdame na to, že **„každý zaiste je otrokom toho, kto ho premohol“** (2Pt 2,19). Alebo je naším Pánom

a Kráľom Boh alebo diabol. Slúžime jednému alebo druhému. Sme len stvorené bytosti, nie stvoritelia. A diabla taktika je jednoduchá – naplniť naše živočíšne potreby a pudy (chlieb, hry a sex), „uzabávať“ nás až na smrť, naplniť náš život zbytočnými maličkosťami, oklamať nás a nechať nás naivne si myslieť, že sme „pánmi“ svojich životov, že sme takými „malými bohmi“.

Ak ale patríme Bohu, boli sme obmytí krvou Jeho Syna, tak Boh je náš Otec. A ako Otec najlepšie vie, čo je pre nás dobré a prospešné. Ako milujúci Otec nám viaceré veci a naše túžby odoprie a zoberie, lebo vie, že sú pre nás nebezpečné a môžu byť deštruktívne.

Ježiš jasne a na rovinu hovorí: **„Ja všetkých, ktorýchkoľvek milujem, vychovávam a trestám.“**

Lenže Pán Ježiš to nerobí ako despota, tyran či sadista. Robí to, aby z nás vychoval rovných, úprimných, čestných a charakterných ľudí, Svojich synov a dcéry. Takto to nastavil, dal takéto pravidlá. Ak sa nám to nepáči, ak sa to príliš dotýka našej pýchy a ješitnosti – nedrží nás pri Sebe nasilu. Môžeme si vybrať.

Božia prísna výchova slúži aj na to, aby „naše svetlo sveta“, ktorým sme, mohlo naplno odrážať Kristovu nádhru, krásu a dokonalosť. A to špinavá nádoba – svieca nemôže. Preto musíme byť očistení.

Prijmime aj túto „Božiu prácu“ na nás, ako nekonečný prejav Božej lásky a priazne v našich životoch. Majme oči „upreté“ na Pána Ježiša Krista a skúsme premýšľať

nad týmto textom z listu Židom: „*Ešte ste sa nesprotivili až do krvi, bojujúc proti hriechu. A zabudli ste na napomenutie, ktoré vám znie ako synom: Nepohrdaj, syn môj, výchovou Pánovou, a neklesaj, keď ťa trestá; lebo koho miluje Pán, toho prísne vychováva, a šľahá každého, koho prijíma za syna. Vytrvajte, aby vás vychoval. Ako so synmi zaobchádza Boh s vami. Veď kdeže je syn, ktorého by otec nevychoval? Ak zostávate bez prísnej výchovy, v akej majú všetci podiel, ste cudzoložnáta, a nie ste synovia! A potom: mali sme telesných otcov, ktorí nás prísne vychovávali, a ctili sme si ich. Či sa nemáme tým viac poddať Otcovi duchov, a budeme žiť? Veď tamtí vychovávali len krátky čas, ako uznávali za dobré, On však pre naše pravé dobro, aby sme sa stali účastnými Jeho svätosti. Pravda, nijaká prísna výchova, pokiaľ trvá, nezdá sa radostnou, ale žalostnou; potom však prináša ovocie pokoja a spravodlivosti tým, ktorých vycvičila“ (Žid 12,4-11).*

Stanislav Kocka

Modlime sa: *Ďakujeme Ti, Bože, za Tvoju dobrotu, aj keď sa niekedy musí prejavíť tvrdou výchovou. Nie kvôli Tvojej nenávisti, ale kvôli našej zlobe a neochote počúvať Tvoj hlas. Prosíme, hovor do nášho života a uč nás počúvať Ťa. Amen.*

Svedectvo: Ako mi pomohlo Božie ostré napomenutie.

Rozhovor: Má Boh právo vychovávať nás? Keď siahne na veci, ktorým slúžime, ako to berieme?

Podporujme sa: Pri výchove detí. Porozmýšľajme, ako pomôcť mladým rodinám a urobme to.

Prosme za: Rodinné spoločenstvo. Aby cezeň konal Boh a prinášal správnu výchovu do rodín.

13.2.

Žiarlivá Láska

5Moj 32,21

Keď sa vysloví slovo „žiarlivosť“, väčšinu z nás napadne niečo negatívne a deštruktívne. Možno sa nám v hlave spustí neprijemný zážitok či skúsenosť, alebo máme pred očami blízkeho človeka, vzťah s ktorým poznačila práve žiarlivosť. Či vidíme obrazy rozbitých vzťahov, rodín, stopy násillia, vydierania, či „majetníckej“ lásky.

Žiarlivá láska rozbila nejedno srdce, alebo si ho aspoň pripútala psychickými putami, a tak zotročila. Veľakrát v mene lásky hnanej žiarlivosťou.

Dnešné premýšľanie nám predstavuje túto vlastnosť z iného uhla pohľadu. Kedy a kto má právo žiarliť? Boh si vyvolil Izraelský národ, vstúpil s nimi do vzťahu zmluvy. Oni s tým súhlasili. Aby sa budoval vzťah, musí tam byť dôvera. Lenže príliš často robíme chybu, keď vzťah s Bohom prirovnávame ku vzťahu s človekom. Pri takomto premýšľaní sa viac menej dopúšťame rúhania. Ako môžeme porovnávať hriešneho, skazeného človeka so Svätým a čistým Bohom?

Boh si Svoj ľud, ktorý príliš drahو vykúpil, a zaplatil cenou krvi Svojho Syna bedlivo a úzkostlivo – žiarlivo stráži. Ak vidí, ako Jeho svätý ľud – cirkev „koketuje“ s inými bohmi, ako Mu je never-

ný, nemôže to nechať tak. Tento obraz, takéto Božie konanie môžeme často vidieť v spisoch prorokov. Nie raz je tam Izrael prirovnaný k nevernej žene. Takéto konanie znevažuje meno samotného Boha v očiach neveriacich, uráža Ho a pohoršuje. Boh je žiarlivý BOH a preto nemôže nezasiahnúť. Možno sa nám to zdá zvláštne, ale aj Boží trest je prejavom Jeho nekonečnej lásky a zhovievavosti. A žiaľ, my ľudia sme takí hlúpi, že si málokedy dáme povedať podobrotky. Pán to ale s nami nechce vzdať a nechce sa vzdať hlavne nás. Aj keď Ho tak často nahrádzame inými modlami a popudzujeme k žiarlivosti.

Zastavme sa, postavme sa v modlitbe pokorne pred Boha a pýtajme sa, či Ho svojim životom, postojmi, správaním nepopudzujeme, neurážame. Lebo ON nás zo Svojej nekonečnej lásky k nám nenechá len tak, lebo „**nechce aby niekto zahynul, ale aby sa všetci dali na pokánie.**“ A keď je to nevyhnutné, použije si na to aj tvrdé prostriedky. Boh je žiarlivý Boh. Preto nás niekedy tak tvrdo a prísne vychováva, lebo si Svoje milované úzkostlivo stráži a nemieni sa s nikým deliť.

Stanislav Kocka

Modlime sa: *Ďakujeme Ti, Bože za Tvoju lásku, ktorou si nás výhradne držíš, lebo len v Tvojom náručí je skutočné dobro. Odpusť, že Ťa niekedy nútime ku tvrdosti, ktorú nemáš rád, ale my potrebujeme byť otrasení, aby sme večne prežili. Amen.*

Svedectvo: Ako ma tvrdý zásah od Boha prebudil.

Rozhovor: Vieme si vážiť všetko Božie? Aj žiarlivosť?

Podporujme sa: V poznávaní, že Boh je dobrý a má právo aj žiarliť, lebo aj tým spôsobuje nakoniec dobro.

Prosme za: Cirkev, aby si strážila Evanjelium a vzťah ku Kristovi.

20.2.

Boh je láska

IJán 4,16

„Keď vedci hľadali zjednocujúcu teóriu vesmíru, zabudli na najmocnejšiu neviditeľnú silu. Láska je svetlo, ktoré osvetľuje tých, čo ho dávajú a dostávajú. Láska je gravitácia, pretože spôsobuje, že niektorí ľudia sú priťahovaní k ostatným. Láska je sila, pretože násobí to najlepšie, čo je v nás a dovoľuje ľudstvu nevyčerpať sa svojim slepým sebecťvom. Láska odкрýva a odhaluje. Pre lásku žijeme a umierame. Láska je Boh a Boh je Láska.“ Albert Einstein

Sníval sa mi krásny sen. Na múroch domov a budov, v oknách... všade boli plagáty, billboardy, letáky s nápismi: **Ježiš je náš Pán! Sláva Kráľovi kráľov!** Och, to bola nádhera! A v uliciach sa hemžilo mnoho radostných ľudí. V jednej ruke Biblia a v druhej kvety, mávali nimi a kričali: „Ježiš žije! Na slávu Ježiša!“ A potom na pódium vystúpil muž oblečený v bielom a volal: „Ďakujeme Ti, Bože náš, že nás miluješ, že si nám daroval toľko krásy a lásky!“

Zobudila som sa nádherne šťastná. Pomaly som začala precitať do skutočnosti, ktorá mi ukrajovala kúsok po

kúsku z môjho prekrásneho sna o šťastnej zemi, ktorá žije v Božom objatí.

Vstala som z postele, zapla rádio, správy: vojny, vraždy, havárie, sused nenávidí suseda, deti kopali do starca, otec bez práce, drogy zabili chlapca, islamisti zabijajú deti... Ako smutno je na tejto zemi. A ako nebezpečne...

Kľakla som na kolená: „*Odpusť, Pane, stratili sme sa Ti, daruj nám milosť, vráť nás k Sebe. Človek bez Teba nemôže byť šťastný. Len Ty si Láska! Och, Pane náš, ako sa dá ľahko zablúdiť ďaleko od Teba. V našej pýche sme neposlúchali Tvoje rady: aby sme naše deti učili o Bohu, aby sme nezabúdali byť za všetko vďační, aby sme mali na nášho Boha čas, aby sme milovali Slovo Božie a mali bázeň pred Bohom, naším Otcom nebeským... Ba i kríže sme dali preč, najprv v našich srdciach, potom v školách, v ústave našej krajiny i celej „kresťanskej“ Európy... aby nás ten kríž na Golgote neznepokojoval...*

Sme predsa moderní ľudia, žijeme v civilizovanom svete, my Boha nepotrebuje! A naša pýcha nás nadýma viac a viac! Netreba nám manželstiev, netreba vernosti, ani cti a úcty k človeku netreba, ba ani pohlavie muža a ženy už nie je dôležitá a ani rodina s mamou a otcom...! Pane náš, prosíme Ťa, vráť nás k Sebe! Zmiluj sa nad nami!“

A tak sa bez nášho múdreho a milujúceho Boha na našej zemi i v našich domovoch stmieva. Pravdaže, po nehe a láske, po radosi a pokoji ľudské srdce túži neprestajne... kde však vziať tieto vzácnosti, keď cestu k Zdroju lásky sme si zatarasili našimi chorými výmyslami a bezbožnosťou? Ale človek je výmyselník, našli

sme iné zdroje „šťastia a lásky“: drogy, nemanželský sex, peniaze, veľa peňazí,...! Cesta s nimi je cestou smrti.

A tá naša duša v nás? Túži po jednom jedinom, po dotyku svojho Boha. Ju nezaujímajú naše kontá a nezmyselné túžby, ona každý deň čaká a čaká na svojho milovaného Pána, na Jeho lásku, ona vie, že bez Boha zomrie.

Na Golgote je najvzácnejší dôkaz Božej lásky, kríž a na ňom Boží Syn ukrižovaný za naše hriechy. Láska z kríža, Pán Ježiš, ešte stále volá ľudí k pokániu. Kto to Božie volanie počuje, nech kľakne na kolená, prosí o odpustenie, prijatie. Ešte máme šancu. A ak ju nevyužijeme? Bez Božej Lásky všetci zahynieme.

Kvapky rosy

*Rosa je Boží dar,
už zrána zvlažuje
lupene kvetov, steblá tráv...*

*I zem potrebuje rosu,
i duša človeka.*

V temnote sveta chátra, hynie...

*Zvlažujme Božou rosou zem,
aby okovy zajatia padli,
aby človek pozrel vďačne na nebo
a vzdal slávu Ježišovi.*

Modlitba: *Pane náš, čím by sme boli bez Teba? Ako by sme žili bez Teba? Akú by sme mali nádej bez Teba? Mal by náš život nejaký zmysel bez Teba? A ako odpovieme na Tvoju nezištnú lásku k nám? Och, Pane náš, odpusť nám naše zlyhania, našu nevďačnosť. Oprav naše srdcia, aby sme Ťa veľmi milovali, veď Ty*

si pre nás najvzácnejší Dar nebies. Bez Teba nechceme už žiť ani chvíľu! Ty si náš Poklad, Zmysel, Istota, Pokoj, Láska... Ty si naše Všetko. Ďakujeme Ti, že si nás našiel, že nás máš rád a nikdy nás neopustíš. Nech je nášmu Bohu v našich domovoch vzdávaná česť, sláva a chvála! Amen.

Rozhovor: Hovorme medzi sebou, ako prežívame Božiu lásku, či i ťažké chvíle vnímame ako dôkazy Božej lásky.

Svedectvo: Zdieľajme sa navzájom, kde všade vidíme dôkazy, že Pán Boh nás miluje. Zamyšľajme sa, čo dávame nášmu Bohu my a čo On nám, či sa stará len o tých, ktorí Ho milujú. Čo by sme mali zmeniť, aby sme zažívali viac požehnaní.

Danka Zubčáková

Prosme za: Politiku. Aby Boh, ktorý je láskou, viedol vládcov.

27.2.

Cirkev je vzájomná Láska

Ján 13,35

Asi sme si už všimli, že viac menej každá skupina, každé hnutie, spoločenstvo má svoje poznávacie znamenie, svoje znaky, spôsoby, podľa ktorých sa dá identifikovať. Že to nie je len o názve, ale o spôsobe života, o pravidlách a princípoch. Mnohé takéto skupiny a hnutia sú vo svojej podstate deštruktívne a svojich členov zotročujú, či robia závislými. Takýmto ovocím sú často drogovovo závislí, sexuálne zneužívaní, skupiny ľudí, ktorí sa mrzacia, režú, umelo si navodzujú rôzne psychické stavy (smútok, plač, ra-

dosť). Neraz sú ponorení do okultizmu, uctievania deštrukcie, smrti, diabla (cez hudbu či rôzne okultné praktiky).

Pán Ježiš vo Svojich slovách učením zdôraznil jasný princíp, ktorý bude identifikačným znamením, podľa ktorého všetci ostatní poznajú, že títo ľudia patria Bohu. Je to láska! Lenže takéto vysvetlenie nestačí, pretože hnutie a skupín, ktorí si dali „lásku“ ako métu, je veľmi veľa. Len si spomeňme napr. na hnutie „Hippies“ – „deti kvetov, deti lásky“, ktorí hlásali lásku a mier a slobodu. Lenže ich definícia lásky bola „voľný sex, promiskuita, ezoterika, užívanie drog: LSD, marihuana a iné. Hlavne, aby boli „šťastní“ a vyjadrili svoj postoj. To je v podstate otroctvo.

Láska, o ktorej hovoril Pán Ježiš, je úplne „inej kategórie.“ V prvom rade začína obeťou. Známý verš: „**Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal...**“ hovorí, kam až bol a je ochotný zájsť sám BOH, Pán neba a zeme, aby získal späť strateného človeka. „**Ponížil sa a bol poslušný až do smrti na kríži**“ (Fil 2,8). S týmto Svojím postojom a obeťou nám dal príklad. Príklad, aby sme aj my mali takéto „druh, kvalitu“ lásky jedni k druhým.

Rozpoznávacím znamením nasledovníkov Ježiša Krista musí byť LÁSKA – AGAPE. To je sebavydávajúca a sebaoobetujúca láska, ktorej ide vždy v prvom rade o dobro druhého. „**V tom sa prejavila Božia láska k nám, že svojho jednorodného Syna poslal Boh na svet, aby sme žili skrze Neho. V tom je láska, že nie my sme milovali Boha, ale že On miloval nás a poslal svojho Syna ako obeť**

zmierenia za naše hriechy. Milovaní, keď si nás Boh takto zamiloval, aj my sa máme milovať navzájom“ (1J 4,9-11).

Vzťahy medzi veriacimi preto musí charakterizovať pozorný a starostlivý záujem o dobro bratov a sestier.

Kde ale vziať takýto „druh“ lásky? Ako môžem dokázať až takto milovať? V prvom rade musí byť v srdci skutočného kresťana láska k Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorá sa dokazuje poslušnosťou Božiemu slovu. V tomto rozpoležení si kresťan uvedomuje a prežíva, ako veľmi a čo všetko mu vlastne Boh odpustil. Že ho previedol zo smrti (smrti večnej) do života. Že mu BOH daroval všetko. Toto poznanie, ktoré nám odhaľuje Duch Svätý, vedie kresťana do bázne, pokánia a zároveň radosti. A preto túži milovať svojich bratov a sestry touto láskou Agapé, lebo on je ňou milovaný samotným Pánom a Bohom. Skúmajme, milé sestry a bratia, svoje pohnútky a motívy k ostatným veriacim a robme všetko preto, aby boli motivované a naplnené Božou láskou – agapé.

„Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa vzájomne milovali; ako som vás ja miloval, aby ste sa aj vy vzájomne milovali“ (Ján 13,34).

Stanislav Kocka

Modlime sa: *Ďakujeme Ti, Bože, že si láska. Ďakujeme, že keď si v nás, miluješ, ako to my nedokážeme. Odpusť nám, že Ťa tak málo pozývame do seba a preto málo milujeme. Otvárame teraz svoje srdcia a vzdávame sa vecí, ktoré nás od Teba oddeľujú, aby si mohol Ty vítať. Amen.*

Svedectvo: O Duchu Svätom, ktorý sa pripomenie, keď máme milovať.

Rozhovor: Môže byť cirkvou to, čo sa neprejavuje láskou?

Podporujme sa: V poznávaní, kde sme ešte neotvorili dvere Duchu Svätému. Čiňme pokánie za nedostatok lásky.

Prosme za: Cirkvi. Nech sa zbavujú tých zákonov a zvyklostí, ktoré odvádzajú pozornosť od lásky.

5.3.

Bez lásky nie je požehnanie

1 Korinským 16,22

Človek pozerá na zákusok s veľkou túžbou. Slinky sa zbiehajú. Potom povie: „*Ja ho proste milujem!*“ Mýli sa však. To nie je láska, ale hlad. Láska sa dáva, kým hlad chce konzumovať.

Aj ja som kedysi hľadal Boha len kvôli ochrane. Chcel som lepší život. Snáď aj pekné pocity. To je všetko konzum. Ale jedného dňa som vnímal vo svedomí: „*A miluješ Ho?*“

Potom som sa rozhodol prehodnotiť vzťah s Ním. A vlastne aj celý život. Samozrejme, Duch Svätý mi pomáhal. Bez Neho je nemožné milovať Boha. Stále však nemôžem povedať, že som v tom dokonalý. Stále sú veci, ktoré ma odľakajú od dobrého Stvoriteľa. Preto ďakujem Pánovi Ježišovi, že mi dáva odpustenie a učí ma viac a viac Ho mať rád.

Áno, keď spoznáваме, aký je hriech zlý a vražedný. Ako ním plujeme Bohu do očí. Keď zažívame, že Pán Ježiš nás

Pokračovanie na strane 19



**Prihláška na 27. konferenciu MoS ECAV
v dňoch 4. - 6. marca 2016 v Prešove**



JEDINE KRISTUS

**Ježiš Kristus ten istý,
včera dnes i naveky.**

Židom 13,8



Prihláška na 27. konferenciu MoS ECAV v dňoch 4. - 6. marca 2016 v Prešove

OBJEDNÁVKOVÝ LÍSTOK - NÁVRATKA:

Priezvisko

a Meno:

adresa:

ulica:

PSČ, mesto:

rok narodenia:

telefón:

posielam zálohu €:

Člen MOS ECAV: áno - nie

príchod (ak spojom):

podpis:

Objednávka	raňajky 2,50 €	obed 3,50 €	večera 3,00 €	noclah 9,50 €
piatok 4.3.	xxx	xxx	áno - nie	áno - nie
sobota 5.3.	áno - nie	áno - nie	áno - nie	áno - nie
nedeľa 6.3.	áno - nie	áno - nie	xxx	xxx

Máte nejakú špeciálnu diétu? Ak áno, akú (pokúsime sa zabezpečiť):

Tešíme sa na stretnutie s Vami, nech Vás Hospodin Boh požehnáva!

ODOŠLITE NA ADRESU:

Ev. farský úrad, 044 45 Rankovce 21 alebo mailom na: rankovce@ecav.sk

Program na 27. konferenciu MoS ECAV v dňoch 4. - 6. marca 2016 v Prešove

JEDINE KRISTUS

Ježiš Kristus ten istý, včera dnes i naveky.

Židom 13,8

PIATOK – 4. 3. na internáte

14.30-16.00 príchod, registrovanie
a ubytovanie

16.00 otvorenie a úvodná pobožnosť

Ján Velebír, senior SZS

17.00 rokovanie, výročné správy

18.00 večera

19.00 pokračovanie rokovaní

19.45 večerná pobožnosť - Luboš Čin-
čurák, farár v CZ Kuková

20.00 stretnutie s koordinátormi

SOBOTA – 5. 3. na internáte

7.30 raňajky

8.30 ranná pobožnosť –

Marek Semko, zborový farár v CZ
Třebišov

9.15 prednáška: **U Hospodina je vyslo-
bodie** - Szeverényi János

10.45 prestávka, občerstvenie

11.15 prednáška: **Kristus – všetko, čo
pre život potrebuješ** – Mgr. Slavomír
Slávik, riaditeľ EVS

12.30 Obedňajšia prestávka

16.00 Semináre (súbežne)
- práca v 2 skupinách

I. **Druhá šanca - Čo to znamená
začať znova, čo to znamená žiť
z milosti** - Szeverényi János

II. **Ako prežíva vieru mladá gene-
rácia** - Peter Podlesný

18.00 večera

18.45 modlitebné skupinky

20.00 večerný spoločenský program -
duchovné zamyslenie Ján Bakalár,
zborový farár Prešov a a EVS

NEDELA – 6. 3.

7.00 raňajky

9.00 Služby Božie v kostole - Slavomír
Sabol, biskup VD, Prešov

10.30 večera Pánova

12.00 obed

MILÍ BRATIA A SESTRY,

pozývame Vás na **26. konferenciu MoS ECAV**, ktorá sa uskutoční v dňoch 4. - 6. marca 2016 v Prešove, Súkromný školský internát (8-poschodová budova), Sabinovská 2. Ulica Sabinovská je pokračovanie Hlavnej (z námestia smerom na Sabinov), ktorú tam križuje veľká 4-prúdová hlavná cesta Levočská - z Levoče do Bardejova. Vedľa internátu stojí Stredná priemyselná škola strojnícka.

Doprava:

Vlakom – autobusom: Obe stanice sú umiestnené oproti sebe, zastávka MHD je pred železničnou stanicou.

MHD smer Veľký Šariš, č. 14 a 45 (v piatok chodia každú pol hodinu, v sobotu chodí len každú hodinu po pol), vystúpiť na 5. zastávke: **Sabinovská** alebo z Autobusovej stanice aj čísla 1, 4, 8, 28 a 39 smer Centrum, vystúpiť na zastávke Trojica a potom peši asi 10 minút v smere jazdy po chodníku – sa orientovať podľa smeroviek MoS.

Autom: Smerom od Popradu: ku centru smerom na Bardejov, potom pri Hlavnom námestí odbočiť vľavo na Sabinov a orientovať sa podľa smeroviek MoS.

Smerom od Bardejova: ku centru smerom na Poprad, potom pri Hlavnom námestí odbočiť vpravo na Sabinova a orientovať sa podľa smeroviek MoS.

Je možné ísť aj taxíkom, cena je do 8,- €.

Prihlásiť sa možno prihláškou do 23.2.2016 na adresu:

Ľuboslav Beňo, 044 45 Rankovce 21

najlepšie mailom: rankovce@ecav.sk

Poplatky:

S prihláškou pošlite prosíme **zálohu cca 50% celkovej sumy do 23.2.2016** na účet MoS: 0182667032/0900 v SLSP a.s. Adresa: Modlitebné spoločenstvo, Palisády 46, 81106 Bratislava. Dôležité je uviesť ako variabilný symbol Váš dátum narodenia v tvare ROKMESIACDEŇ (napr. 19531228). Pri registrácii doplatíte za stravu a ubytovanie.

V prípade akýchkoľvek problémov sa odhláste **čo najskôr!** Kto by to nestihol do 4 dní pred konferenciou, môžeme mu vrátiť len 10€! Za MoS ECAV: Výbor MoS

Prosíme o modlitby za zdar konferencie:

- za zbor, ktorý nás prijal
- za tých, ktorí nám poslúžia Slovom
- za účastníkov, aby boli oslovení a požehnaní
- za koordinátorov v ich obetavej práci

Dokončenie zo strany 14

aj tak miluje a odpúšťa nám, práve vtedy sme viac a viac naplnení láskou.

Lukáš 7,47: **Odpúšťajú sa jej mnohé hriechy, lebo mnoho milovala. Komu sa však málo odpúšťa, málo miluje.**

Kto sa rozhodne prijať odpustenie, zažije lásku k Bohu. Kto sa rozhodne pre lásku s Bohom, zažije skutočné odpustenie. Tí, ktorým je Pán ľahostajný, nevnímajú hriech. Je im jedno, že zarmútili svojho dobrého Stvoriteľa. Možno aj chodia do kostola. Možno aj hovoria slová pokánia, ale len z povinnosti, alebo strachu. Kde však chýba vzťah k Bohu, chýba skutočné pokánie. Skutočná ľútosť. Skutočné obrátenie. Skutočný duchovný život.

Prestaňme teraz na chvíľu čítať a nechajme si presvietiť svedomie: „Milujem naozaj Pána Ježiša?“

Ak nie, nezúfajme. Prosme Ducha Svätého, aby nás očistil a naplnil láskou. Trvá to nejaký čas. Prečo? Lebo sme plní iných vecí. Veríme im. On potom nemá miesto. Nemôžeme totiž veriť v Neho aj vo veci. Preto sa rozhodnime správne, lebo kde je náš poklad, tam bude naše srdce – náš duch. To, čo ostane, keď umrieme. Skončíme pri Bohu? Je On naším pokladom? Milujeme Ho?

Modlitba: *Pane Ježiši, odpusť nám, že Ťa málo milujeme. A niekedy vôbec. Prosíme, dávaj nám vieru v Teba, aby sme neverili vo veci, ktoré sú slabé. Nespasia nikoho. Prosíme, naplň nás a konaj cez nás, aby mnohí boli zachránení. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Boh oslovil, že Ho mám milovať.

Rozhovor: Čo znamená, že je niekto prekliaty? A čo, keď je požehnaný?

Podporujme sa: V milovaní Boha. Hovoríme o Ňom pekné veci.

Prosme za: Cirkev. Aby v nej vládla láska k Bohu a iným kresťanom, nie pýcha na konfesiu, či príslušnosť do nejakého spoločenstva, alebo zboru.

Peter Dubec

12.3.

Koho milovať?

1. Jána 2,15

Nemilujte! Prestaňte s láskou! Zastavte svoje úsmevy, stiahnite svoje roztvorené náruče a zavrite svoje otvorené srdcia!

Takéto príkazy nám, kresťanom zvyknutým rozdávať lásku okolo seba, idú úplne proti srsti. Už aj len čítať napísané slová sa nám vidí náročné! Veď Pán Ježiš nás celý čas učí láske, podľa nej majú iní spoznať, že sme Jeho učeníci. Boh je láska a On vložil lásku do nášho srdca ako jeden z najdôležitejších atribútov Svojho obrazu v nás. Ba dokonca máme milovať svojich nepriateľov a žehnať svojim prenasledovateľom! To je také typické pre kresťanstvo. Volanie po ľudskosti, úcte k sebe navzájom a otvorenosti sa stalo príznakom asi všetkých veľkých náboženstiev a filozofií sveta. O láske píšu básnici a spisovatelia svoje diela, deti aj dospelí kvôli nej menia svoje životy. No kto by nechcel byť zahrnutý láskou? Kto by nechcel celý život prežívať požehnanie ako odpoveď na svoje milujúce konanie a správanie sa?

A teraz apoštol lásky Ján prichádza s výzvou: „**Nemilujte!**“

Keď Pán Ježiš slúbil Šimonovi (Petrovi) a Ondrejovi, že z nich učiní rybárov ľudí, ja ako dieťa som si povedal, že to pre tých ľudí, ktorých budú chytať, nebude nijaké víťazstvo. Pretože ryba, ktorú chytiť, ide na pekáč, najlepšie pre ryby je, ak ich nikto nechytí. Prečo Pán Ježiš použil takéto prirovnanie? To som sa vtedy pýtal. Prečo treba ľudí chytať? Nie je to akési prevrátené?

Až potom neskôr som sa dozvedel to, že tento svet pre hriech človeka patrí smrti a zániku. Lovci ľudí (teraz nemyslím na nejakých mafiánov alebo detektívov, ale práve na apoštolov, misionárov, ľudí v službe v cirkvi) zachraňujú ulovené „ryby“ pred ich budúcou smrťou v zanikajúcom svete! Takto to je.

Ak mám byť a zostať zachránený, nemôžem milovať zapáchajúce bahno otráveného rybníka, v ktorom žijem. Ja sa už musím tešiť na čistú vodu plnú života v Božom kráľovstve.

Pri práci so sociálne slabšími sa snažíme pomôcť nielen všetkým ako komunita, ale aj jednotlivcom, ktorí chcú dosiahnuť niečo viac, než všetci ostatní. Oni sa potom môžu stať vzormi, pokračovateľmi a lídrami ďalšej práce. Ale pri tom všetkom sa často stretávame s tzv. krabím efektom, keď komunita stiahne toho, kto sa snaží, naspäť do marazmu doterajšieho katastrofálneho života. Podobne, ako keď sa lovia kraby: dávajú ich do plytkej veľkej nádoby, z ktorej každý môže ľahko ujsť práve pre plytkosť nádoby. V hlbokej by sa mohli podusiť. Ak však niektorý chce prejsť cez okraj ná-

doby, ostatné v snahe urobiť to isté, sa na neho zakvačia a stiahnu ho naspäť a ani jeden neujde.

Svet, ktorý hynie, robí presne to isté aj s kresťanmi. Snaží sa ich stiahnuť naspäť do svojej záhuby. Ktokoľvek sa zahráva s vecami sveta, na ceste preč zo sveta sa obzerá, spravidla padá naspäť a stráca nádej.

Preto tá dobrá rada apoštola lásky: Milujte, ale nie hynúci svet, ktorý sa vás snaží chytiť do pasce hriechu a svojej smrti!

Luboslav Beňo

Modlime sa: *Ďakujeme Ti, Bože, za Tvoju lásku. Ďakujeme, že cez nás miluješ ľudí, ale práve preto nemiluješ zlo, ktoré ich môže zničiť. Daj nám vždy múdrosť, aby sme správne rozlíšili, čo mať v láske a čo nie. Amen.*

Svedectvo: Ako Boh pomáha, keď sa vzdáme viery vo svet.

Rozhovor: Čo je dobré a čo zlé okolo nás? Čo môže ublížiť? Ako sa tomu vyhnúť?

Podporujme sa: Vo vytrvalosti. Ako odolať svetu. Povzbudzujme sa.

Prosme za: mladú generáciu. Aby vedela rozlíšiť, čo je na život a čo na smrť. Aby mala silu odolať zlu.

19.3.

Viera je činná skrze lásku

Galatským 5,6

Viera či skutky? To je dávný spor o zbožnosti, o vykúpení a všeličom možnom. Čo je dôležitejšie, čo správnejšie? Apoštol Jakub píše: **Tak aj viera,**

ak nemá skutkov, je sama osebe mŕtva (Jk 2,17). Pavel oponuje: „**Lebo tak myslíme, že človek ospravedlnený býva vierou bez skutkov zákona**“ (R 3,28). Alebo: „**A keď z milosti, tak nie zo skutkov, ináč by milosť nebola milosťou**“ (R 11,26). Akoby nám hovoril: **Skutky bez viery sú mŕtve.**

Tento spor nadobudol na intenzite najmä po reformácii a trvá podnes. V podstate to nie je spor, ale nedorozumenie a neporozumenie. Lebo Jakub aj Pavel píšu to isté, len inými slovami. Len musíme čítať pozorne.

Ak by sme čítali len Jakuba, mohlo by dôjsť k nesprávnemu chápaniu „dobrých skutkov“, ktoré sú v Písme na mnohých miestach zdôrazňované ako ovocie Ducha Svätého, ktoré prináša človek veriaci v Pána Ježiša Krista. Pričom je potrebné pripomenúť aj slová Pána Ježiša: „**Ja som kmeň a vy ste ratolesti. Ratolest nepri-náša ovocie sama od seba, len ak zostáva na kmeni...**“ (J 15 kap.). Dobré skutky sú dôležité a je potrebné, aby ich veriaci činili, veď k tomu boli stvorení (Ef 2,10). Mohli by sme však chápať dobre skutky ako podmienku spasenia a to by nebolo dobré. Takéto chápanie vyvoláva v našej duši nepokoj, neistotu. Nikdy nie sme si istí, či sme už vykonali dosť dobrých skutkov, či sme už uspokojili Boží hnev, či sme už prijateľní a podobne. A na druhej strane takéto chápanie vlastne znevažuje a ruší význam príchodu Pána Ježiša Krista, Božieho Syna na túto zem. A znamená tiež, že sme neporozumeli hriechu a jeho ničivej sile. A napokon svoju úlohu tu zohrá potom aj duchovná pýcha u tých, ktorým sa zdá, že sú lep-

ší, ako druhí, ktorým sa zdá, že vykonali viacej dobrých skutkov (tu niekde sú korene učenia o svätých a o tom, že ich dobré skutky sú majetkom cirkvi na rozdávanie a tak podobne).

Apoštol Pavel akoby dopŕňal správne chápanie skutkov a chce uviesť tento „spor“ na správnu mieru práve aj výrokom: „**Viera činná skrze lásku.**“ Hovorí síce to isté, čo Jakub, a predsa je v tom aj niečo navyše. Tým navyše je práve slovo **lásku**. Áno viera má byť činná, áno, viera bez skutkov je naozaj mŕtva, ale dôležitá je inšpirácia, dôvod, prečo konáme dobré skutky. Dobré skutky je možné konať aj bez lásky – a práve tieto vedú k duchovnej pýche a pomýlenej cirkvi. Dokonca aj neveriaci konajú „dobré skutky“, keďže Boh im vložil takú túžbu do srdca (R 2,14-15; Ef 2,10).

Skutky konané z lásky sú inšpirované vierou v Ježiša Krista, lepšie povedané porozumeniu viery v Ježiša Krista. Že ON obnovil lásku vo mne a len z Jeho milosti som, čo som. On je kmeň a ja ratolest' a to, čo konám, nekonám ja, ale ON vo mne a skrze mňa (1Kor 4,7). Lásku si uvedomuje, že dobré skutky sú „dýchaním duše“, sú potrebné aj k životu veriaceho, k životu vo viere. Ktosi povedal, že najlepší pocit vznikne v človeku vtedy, keď niekomu urobí niečo dobré, keď niekomu pomôže, posluží, podaruje...

Dobré a zlé „dobré skutky“.

Ide teda o to, z akého dôvodu, s akým pocitom konáme dobré skutky. Mohli by sme to povedať aj tak, že sú užitočné dobré skutky, aj neužitočné, ba až škodlivé dobré skutky a toto porozumenie je

dôležité. Celý spor okolo skutkov a viery vzniká práve z toho, že nerozlišujeme a nerozumieme. Dobré skutky nie je zásluha, ale výsada, niečo, čoho sa mi dostalo v Kristu, že totiž smiem a môžem konať dobré skutky, že mám tú schopnosť, ktorá nie je zo mňa, ale z Krista.

Záverom: Viera je naozaj činná skrze lásku. Pavel mohol napísať aj ináč, mohol napísať viera činná skrze konanie dobrých skutkov. Ale to by nebolo úplne správne, to by mohlo byť jednostranné. Tak, ako je to napísané, tak je to dobre. **Viera činná skrze lásku**, to je tá viera, o ktorej hovoríme.

Rozhovor: O dobrých skutkoch v mojom živote, v mojom okolí. Ako tomu rozumiem, ako to vnímam, cítim.

Modlitba: *Pane môj, ďakujem Ti a oslavujem Tvoje sväté meno za to, že si prišiel na túto zem, aby si obnovil aj v mojom srdci skutočnú lásku. Ďakujem Ti, že mi ju dávaš skrze Duchu Svätého. Posilňuj ma prosím ku konaniu dobrých skutkov, aby boli viditeľné, aby ich ľudia videli tak, aby oslavovali Otca nebeského. Chráň ma od pýchy a povýšenosti. Amen.*

Jozef Grexa

Prosme za: Diakoniu a ľudí, ktorí pomáhajú z Božej lásky.

26.3.2016

Všetko slúži na dobro len tým, ktorí milujú Boha

Rímskym 8,28

„A my vieme, že milujúcim Boha, povolaným podľa rady Božej všetky veci slúžia na dobro.“ Tento verš z Biblie zahŕňa celý náš duchovný život:

1. Boh si nás z lásky povolal (nie my Jeho), aby sme Ho nasledovali.

2. A keďže sa to deje skrze Lásku, vychováva nás s láskou.

Keď si tieto fakty uvedomíme, musí sa zmeniť aj náš postoj srdca voči ťažkostiam, ktorým denno-denne čelíme: rôzne nepochopenia, slovné útoky, rôzne skúšky v rozličných oblastiach. Ako veriaci by sme najradšej mali žiť bez týchto ťažkostí, často sa modlíme o ukončenie skúšky, ale málokedy sa modlíme o to, aby náš Boh preskúšal a odstránil tie oblasti z nášho života, kde to nie je úplne čisté. Teda, vôbec sa nemodlíme o skúšky, a ani sa z nich netešíme, ba sa mi niekedy zdá, akoby sme sa čudovali, prečo ich v živote máme. Božie myšlienky sú nad naše myšlienky, takže Mu môžeme len úplne dôverovať, že vie, čo robí. Po čase môžeme porozumieť niektorým veciam, ale jasné to bude až v nebi u Pána. **„Doteraz totiž vidíme len hmlisté obrazy, akoby v zrkadle, ale potom tvárou v tvár. Doteraz poznávam čiastočne, ale potom poznám tak, ako aj mňa poznal Boh. Teraz však zostáva viera, nádej, lásky, to troje, ale najväčšia z nich je láska“** (1Kor 13,12-13).

Nakoľko nám zostáva viera, veríme, že Boh koná vždy správne a zvrchovane, nádejame sa, že dosiahneme nebeský cieľ a milujeme, lebo nás On prv miloval. Z lásky je človek ochotný urobiť rôzne veci, tak sa nechajme preniknúť tou Ježišovou láskou, aby sme boli takými nasledovníkmi, z ktorých má naozaj radosť a vie ich použiť už tu na tejto zemi. Je to úžasné, že môžeme patriť takému

mocnému, silnému Bohu, ktorý nás miluje bez podmienky.

Modlitba: *Drahý Otče nebeský, odpusť nám, že často reptáme voči ťažkostiam a skúškam v našom živote. Nauč nás úplne Ti dôverovať, že všetko, čo dopustíš na nás, formuje náš charakter a priťahuje viac k Tebe. Očisť nás, aby sme boli čistí a odstráň z nás tie výhonky, ktoré nenesú úrodu a oberajú nás len o energiu a výživu. Pomôž nám, aby sme tieto skúšky zvládali s Tvojou pomocou, aby sme sa ešte viac vinuli k Te-*

be a čerpali sily z Tvojej lásky. Ďakujeme za obeť Tvojho drahého Syna, ktorý nám otvoril cestu k Tebe a zmyl Svojou svätou, vzácnou krvou naše neprávosti a hriechy. Ďakujeme za vedenie Ducha Svätého, za to, že už nikdy nie sme sami. Amen.

Rozhovor: aké skúšky a ťažkosti prežívam, či ma to priťahuje viac k Pánovi Ježišovi alebo nie.

Modlime sa: *aby sme viac dôverovali Božej vôli v našich životoch.*

Alica Pipperová

VYUČOVANIE

(4 vzdelávacie texty od brata Petra Dubca)

Poznanie bez konania je nebezpečné

Lukáš 12,43,47-48: *Blahoslavený sluha, ktorého pán, keď príde, nájde tak robiť... Ale sluha, ktorý poznal vôľu svojho pána, a nebol pripravený a nekonal po jeho vôli, bude veľmi bitý; ten však, čo nepoznal a spáchal, čo je trestuhodné, bude menej bitý.*

Mnohí ľudia si myslia: „Keď sa naučím tie správne veci, dá mi to spasenie a lepší život.“ Preto si len vypočujú kázeň, či prednášku. Potom ohovoria tých, čo neboli v kostole a cítia sa byť nadradení. No a keď sa dozvedia, že si niekto vypočul inú prednášku, či inú kázeň... Tridsaťročná vojna môže začať... a všetci budú poriadne domlátení.

Božie slovo hovorí: „**Tí, čo poznali a nekonali, budú viac bití.**“ Prečo?

Lebo tu na svete bili, a akou mericou meriame, tak nám bude namerané.

Apoštol Pavol tiež napísal: Vedomosti nadúvajú k pýche. Teda – pokiaľ sú bez pokornej služby. Keď Pán Ježiš hovoril o konaní, nemal na mysli zákonníctvo. Nehovoril o robení vecí z povinnosti, či zo strachu pred trestom. To by dopadlo zle.

Boh, ktorý je láskou, od nás očakáva lásku. Ak ňou slúžime, veľmi rýchlo spoznáme, akí sme nehodní a slabí. Zistíme, že nedokážeme milovať ako Ježiš. Zistíme, že často chceme pomôcť, ale spôsobujeme bolesť. To nás vedie ku pokániu. A ku viere v Boha. Prestaneme dôverovať, že my sme tí dobrí, ktorí to vedia. Ak spoznáme, že len keď nás On vedie, pomáhamo dokonale – začneme veriť iba Jemu.

Čo teda? Prestaňme si myslieť, že spasenie prichádza s vedomosťami. Prijať ho môžeme iba vierou. A kresťanská viera je činná skrze lásku. Lásku, ktorou je Boh.

Jedného dňa bude naša budúcnosť závisieť od jedinej veci – či sme sa rozhodli pre toho správneho Boha...

Prebudenie ožíva pokáním. Umiera kopianím. Kopianím samospravodlivosti do iných hriešnikov.

Upevňujme si svoje vyvolenie

2 Peter 1,10: *Preto o to viac, bratia, usilujte sa upevniť svoje povolanie a vyvolenie, lebo keď to urobíte, nepotknete sa nikdy.*

Boh si nás vyvolil. Inak by sme už nežili, lebo odmenou za hriech je smrť.

Niektorí sa na slovo **vyvolenie** pozerajú veľmi osudovo. Hovoria: „Boh si jedných vybral, aby boli spasení a iných nie.“ Biblická zvesť je ale iná: „**Boh tak miloval svet...**“ (Ján 3,16). A ako by miloval a nevyvolil? Aká by to bola láska? Nebeský Otecko urobil všetko, aby každý človek mohol prísť do neba, hoci nikto si to nezaslúži. Každý spasený človek vie: „*Keby ma Stvoriteľ nevyvolil, skončil by som v pekle.*“

Ale tí v pekle budú vedieť: „*Boh mi dal vyvolenie, ale ja som si ho neupevnil, ale rozmrhal. Zašliapal. Zakopal. Zanedbal...*“

Ideme za ovečkami, alebo končíme na pustatine?

Lukáš 15,4: *Keby niekto z vás mal sto oviec a stratil by jednu z nich, či nechá deväťdesiatdeväť na pustatine a nejde za stratenou, kým ju nenájde?*

Hovoríme si: „*Sme dobrí kresťania, cirkev musí fungovať, ako to my cítíme. A Ježiš bude s nami.*“ Ale On ide ku stratenej ovečke od „*dobrých kresťanov*“. Tých necháva na pustatine.

Čo teda? Nemáme šancu byť s Ním? Opúšťa nás? Ale nie. Len čaká, že Ho budeme nasledovať. Že budeme aj my myslieť na stratené ovečky a pomáhať im.

Všimnite si, že v Cirkvi vznikajú prebudená. Ľudia zažívajú Kristov dotyk. On ich nachádza a vedie ku Sebe. Sú z toho nadšení. Majú ochotu úplne zmeniť svoj život, len aby sa Mu páčili. Začnú sa stretávať a pripravujú si program. Zažívajú tam skutočnú Kristovu radosť a trávia s Ním veľa času.

Ale potom prídu dlhé, šedivé dni... Prečo sa to zmenilo? Veď robia tie isté veci?

Lebo nejde o veci, ale – Lutherovými slovami – jedine o Krista. On chodí za stratenými. Pôjdeme s Ním?

Zákon slobody

Jakub 1,25: *Ale kto sa zahľadel do dokonalého zákona slobody a vytrval nie ako zábudlivý poslucháč, ale ako činiteľ skutku, ten bude blahoslavený vo svojom konaní.*

Byť slobodný. Aká je to sila! Prináša schopnosť konať správne. A ešte z toho mať radosť. Slovo **blahoslavený** totiž znamená *veľmi šťastný*. Niekedy sa však sa naháňame za prázdnu slobodou. A máme z toho na druhý deň „kocovinu“. Po večernej bujarosti ranné bolesti hlavy...

Čo teda znamená byť slobodnými? Čo to znamená z Božieho pohľadu?

Najprv musíme byť. Teraz sa opýtate: „A čo. *Veď každý človek je!*“

Áno – jeho telo existuje. Ale čo duch? Je živý?

Boh sa Mojžišovi predstavil ako „**Ja som** (bol som a budem)“. Ku tomu pán Ježiš hovorí: „**Ja som život.**“ Aby sme žili

hlboko a dokonale, musí v nás byť Boh. Inak duchovne nie sme.

A kto nie je – je prázdny. A prázdno do seba ťahá čokoľvek. Stále cíti hlad. Preto do seba tlačí drogy, alkohol, slávu, priveľa jedla, tituly, odmenu za plnenie náboženského zákona, či slávu za výkony. Teraz nepíšem len o iných. Aj vo mne je ešte niečo mŕtve a prázdne. Aj keď čosi už Boh znovuzrodil.

Opakom je život. Ten prekypuje a ponúka. Rozdáva, lebo veľa prijal. Poznal Božie bohatstvo, z ktorého môže čerpať. Duchovnú mannu, ktorou je Ježiš. Kto naozaj žije, zažíva v ťažkých situáciách Kristovu pomoc a podporu. Blahoslavenstvo – teda vrchol blaha. Taký človek nepotrebuje slávu sveta. Má ju v sebe od Toho najdôležitejšieho.

Aj Pavol radostne spieval vo väzení. Predtým ho potupili. Zbili. Znevážili. Ale blažená sláva mu ostala v duchu, lebo mu tam prebýval Kristus.

No a čo sloboda? Vieme, že aj dieťa z dobrej rodiny môže prepadnúť drogám, či alkoholu. O to skôr Bohom adoptovaný človek, ktorý predtým nič nepoznal. Áno – aj keď si to nechceme pripustiť – Boh nás prijal do rodiny úplne poviazaných hriechom. To je závislosť. Alkoholizmus nie je o nič horší, ako iné hriechy. A tie rovnako zväzujú. Berú duchovnú slobodu. Pritom klamú. Hovoria: „*Riad' sa svojimi pocitmi a názormi!*“ – a pritom tieto pocity a názory väznia.

Pán Ježiš hovorí: „**Ste otrokmi hriechu**“ (Ján 6). A poslucháči to odmietali. Lebo hriech zotročil aj ich duchovnú súdnosť.

Preto sa nedajme zotročiť ani my. Nechávajme sa úplne oživiť a oslobodiť. Pán Ježiš to rád urobí a zadarmo. Oplatí sa. Dôverujme Mu, že takýto život je lepší, než zákonníctvo, či bujarosť.

Peter Dubec

OTVORENÉ NEBO

Zázraky modlitby opisuje v svojich knihách Helga Anton (1923-2007). Po svojom štúdiu hudby sa stala huslistkou, neskôr učiteľkou hudby. Keď sa ako 54-ročná obrátila k Ježišovi, začala vo svojom zbore v nemeckom Itzehoe modlitebnú službu. Jej farár ju povzbudil, aby to robila na plný úväzok, tak zanechala svoje zamestnanie a podporovaná ďalšími sa stala modlitebníčkou. Mnohí k nej prichádzali s choro-



bami, depresiami, údermi osudu alebo konfliktami vo vzťahoch. Spoločne prednášali tieto záležitosti pred Boha a prosili Ho o pomoc. Často zažívala, ako Boh zasiahol a ako tí, ktorí u Neho hľadali pomoc, našli uzdravenie a povzbudenie. Ako 66-ročná zverejnila svoju prvú knihu **Modlitba pôsobí zázraky** (Beten wirkt Wunder), po ktorej jej postupne vyšlo ešte 9 ďalších kníh. Aj vo vysokom veku (už ako slepú) ju po-

zývali na konferencie a kongresy, aby im hovorila o modlitbe. „Zažívali sme zázraky, ktoré Pán konal,“ povedala v jednom rozhovore. „Je ohromujúce, takto Ho pozorovať. To ale môžeme len vtedy, keď sa vzdáme seba: „Pane, tu som, teraz

konaj Ty!“ Za najdôležitejšie pokladala predovšetkým zvestovať postihnutým Ježiša, ak Ho ešte nepoznali a s Ním ešte nežili.

z nemeckého kalendára Neukirchener Kalender 2015 preložil ml

■ Vianoce – môj príbeh

Sú Vianoce. Vonku je poriadne chladno. V našich príbytkoch je teplo, je však teplo aj v našich srdciach?

Všakovaké vône krúčia nám nosom, veď mnohé gazdinky už s veľkým predstihom pripravujú dobroty, len aby nič nechýbalo. A v rohu izby žiaria svietielka vianočného stromčeka. Všetko je pripravené k Vianočnej idyle. Jedlá od výmyslu sveta, krásne šaty i teplé kožuchy, poriadna hŕba darčiekov, neraz veľmi honosných, na nikoho sa nesmie zabudnúť... a predsa, naozaj sme nezabudli na nikoho? Naozaj?

Milujem Ťa Pane Ježíši, šepkám odane, ďakujem, že si opustil slávu neba a prišiel medzi nás, ľudí. Ďakujem, že ma máš rád a staráš sa o mňa, o moju rodinu. Och Pane, Ty si Vianoce! Ty si každý deň našich životov! Ty si naše vychádzanie i vychádzanie, náš Život, Cesta, Pravda...

„Ideme do kostola“ – kričí naša mama. „už ste pripravení?“ Pamätám ako teraz na ten hlas a na tú moju nedočkavosť vianočnej kostolnej atmosféry. Ale vtedy som Mu ešte nepatrila. Vtedy som na svoju škodu ani len netušila, o kom to vlastne ten pán farár hovorí, že vraj sa narodilo dieťa Ježiš. Malé, bezmocné nemluvňa v jasličkách, čo mi pripadalo

veľmi milé a romantické. Páčila sa mi tá atmosféra – na Vianoce bývalo v kostole veľmi veľa ľudí, i takí, ktorí sa potom už celý rok neukázali. Tak ako ja. I im sa iste tak ako mne takáto romantika Vianoc páčila.

Až omnoho rokov neskôr som sa stretla so živým Ježišom. Revolučné stretnutie spôsobilo poriadne zemetrasenie v mojom živote a iste i šok z moci a nesmiernej lásky živého Boha Ježiša. Žiadny nemotorný, slabý, na človeka odkázaný Ježiško, ale Boh mocný v slove i v skutku. Pán pánov a Kráľ kráľov, ktorého meno je Ježiš, teda nie Ježiško, ale **JEŽIŠ !!!**

A potom som začala čítať Bibliu. Kto chce poznať Pána Ježiša, musí čítať Bibliu. Obdiv a úcta k tomuto Bohu, ktorý sa mi dal a dáva ďalej spoznávať cez svoju knihu nám danú, sú len chabé vyjadrenia toho, čo vnímam a spoznávam stále viac a viac. Iste oveľa výstižnejšia je charakteristika Pána Ježiša v Izaiášovi, ktorú Duchom Božím vedený prorok Izaiáš napísal. Iste nemal ani len predstavu o Spasiteľovi sveta, lebo žil 600 rokov pred Jeho narodením.

Drahí priatelia, pozorne čítajme nasledujúce riadky a nielen čítajme, ale i prežívajme.

„Lebo dieťa sa nám narodilo, Syn nám je daný, na Jeho pleciach spočnie kniežatstvo, jeho meno bude: Predivný radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja. Veľká bude jeho vláda a nebude konca pokoju na tróne Dávidovom a v jeho kráľovstve, lebo ho upevní právom a spravodlivosťou odte-raz až na veky“

(Izaiáš 9,5-6).

Nevyrážajú Vám dych? Mne áno a stále viac. Boha naším rozumom NI-KDY, nikdy nemôžeme obsiahnuť. Je taký Veľký, taký Mocný, taký Majestátny, taký Milujúci, taký Štedrý, taký, taký, taký – a my môžeme len jedno: v obdive srdca svojho kľaknúť na kolená a šepkať: milujem Ťa, Pane môj a ďakujem, že ma s láskou denne objímaš a staráš sa o mňa – hriešneho človeka.

Danka Zubčáková

CESTA DO NEBA

Ježiš mu riekol: Ja som cesta i pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa (Ján 14,6).

Badáte to pohoršenie evanjelia v Ježišovom prehlásení, že On je tá jediná cesta, po ktorej sa ľudia môžu dostať do neba. Ľudia našli tri spôsoby, ako toto pohoršenie zrušiť.

Prvý, že tvrdia, že existuje viac, než len jeden Boh. Ak tu sú dvaja alebo viac bohov, potom je moja cesta rovnako dobrá ako tvoja.

Druhý spôsob je tvrdenie, že aj keď je len jeden Boh, existuje viac, než len jedna cesta, ako Ho nájsť. Ak povieš: „Je veľa ciest k Bohu, moja cesta je Ježiš“, tak už je zrušené to pohoršenie.

Tretím spôsobom je tvrdiť, že neexistuje Boh, že si Ho len stvorili ľudia v trápení, aby si tak vyriešili svoje problémy.

Lahko zistíš, prečo sa ľudia snažia zrušiť to pohoršenie evanjelia. Lebo všetky tieto tri spôsoby majú spoločnú túžbu zrušiť osobnú zodpovednosť. Ak je totiž viac ako jeden Boh, alebo viac

štandardov od Neho, každý si môže pre seba vybrať tú svoju cestu.

Pohoršenie evanjelia ale nie je len v tom, že Ježiš tvrdí, že On je tá jediná cesta k Bohu, ale že On nás uistuje o súde (Ján 5,28-29): *„Nedivte sa, že prichádza hodina, v ktorú všetci v hroboch počujú Jeho hlas, a tí, čo dobre činili, vyjdú na vzkriesenie k životu, tí však, ktorí páchali zlo, na vzkriesenie k súdu.“*

Niekoho nechá naše rozhodnutie pre Krista ľahostajnými, ale to len preto, že títo nepochopili súvislosť medzi výlučnosťou Krista a istotou súdu.

Nesnaž sa vyhnúť alebo odstúpiť od Božieho prísľubu súdu len preto, že to nie je zdvorilé alebo prijímané. Nerobíš ľuďom dobrú službu tým, že ich utvrdíš v ich omyle.

Walter A. Henrichsen (z anglického čítania na každý deň – Myšlienky z denníka zúfaleho človeka – Thoughts from the Diary of a Desperate Man – preložil ml)

Biblicko-rekreačný týždeň MoS v Herľanoch

Už v poradí 17. ročník nášho týždňa „pri gejzíri“ sa konal 12.-16.10.2015 opäť v Herľanoch. Teologická téma „**Od zákona po evanjelium**“ vzišla z pravidelných ankiet robených v Herľanoch. Viacerí účastníci sa dožadovali zamerania na prikázania, na postoj k zákonu a k evanjeliu. Veríme, že touto témou sme splnili túžby mnohých a zaplnili tak medzeru v informáciách o učení našej cirkvi, a teda aj najmä o učení Božieho Slova.

Program sme rozdelili tak, že všetky prednášky síce boli postavené pomerne zložito a venované jednej hlavnej téme, ale systematicky boli odlišné.

Prvá, biblická s názvom „**Zákon ako šanca pre Izrael a svet**“ (v podaní richvaldského farára Mareka Cingela) vychádzala z Biblie a z historických faktov. Pomerne náročná, hlboko spracovaná, nás uviedla do problematiky tvorby svetových zákonov, predstavila mojžišovský zákon, ako aj rôzne názory súčasnej teológie na jej pôvod. V mnohom bola vysvetlením židovských pojmov a liturgických zvykov. V diskusii zazneli otázky o opovážlivom znevažovaní Božieho mena, o postojoch mesiánskych židov a o poradí Božích prikázaní.

Druhá prednáška s nosným názvom celého týždňa „**Zákon a evanjelium**“ (prednášal Miloš Klátik, gen. biskup ECAV) bola zase dogmatická. Brat gen. biskup ukázal na Lutherovo učenie o trojakom používaní zákona, ako aj o správnom nasmerovaní evanjelia. Ho-

voril tiež o praxi našej cirkvi pri výchove budúcich farárov v kázani a správnom pomere zákona a evanjelia v kázňach. V diskusii zazneli otázky o lacnej milosti, ale aj z inej témy – o odluke cirkvi od štátu, o rôznych postojoch k modlitbe dokonca aj farárov.

Tretia prednáška „**Hodnota prikázaní pre človeka vtedy a dnes**“ (Daniela Mikušová, farárka v Lipt. Petre) mala zas charakter etický a zameriavala sa na naše konkrétne postoje vychádzajúce z Božieho zákona. Sestra farárka najmä na základe jednotlivých prikázaní rozobrala, čo nám dáva aj čo od nás požaduje zákon. Diskusia doplnila tému o otázky po správnosti učenia sa iba skrátenejších foriem Božích prikázaní, ďalej ohľadne prehnaného uprednostňovania detí nado všetko, o evanjelickom učení o antikonceptcii, o pomere kázania zákona a evanjelia a usmerňovaní ľudí pri hriechoch.

Posledná, štvrtá prednáška „**Evanjelium – cesta pre človeka**“ (Samuel Linkesch, farár v Košiciach) vychádzajúc z Lutherovho učenia o človeku, ktorý pre svoju spásu potrebuje pomoc zhora, vyústila v praktickú výzvu pre účastníkov do života.

Na prednáškach každý deň bývalo okolo 60 poslucháčov.

Štvrtkové semináre boli aj tentokrát dva:

1. **Počuť Božie odpovede** (brat Mikuláš Lipták z KK) seminár bol viac-menej plný svedectiev o Božích odpovediach



najprv z Božieho slova, potom aj zo života známych kresťanských osobností, napokon doplnený vlastným svedectvom viery vedúceho seminára, ako aj svedectvami ostatných prítomných. Prítomných asi 30 ľudí.

2. Ako sa orientovať v dnešnom svete? Sestra Dr. Ľubica Šťastná sa zamerala najmä na psychologickú pomoc a vysvetlenie problémov života v tomto rýchlym, uponáhľanom svete. Prítomných 15 ľudí.

Ráno aj večer sme sa stretávali na poobožnostiach. Počas týždňa slúžili táto bratia a sestry: Jaroslav Hrehor (2M 9,34 a Žid 12,15), miestny zborový dozorca; Emil Kroczeck z ČR (Ž 119,2); Jaroslav Petro (Mt 5,6), farár z Obišoviec; Martin Vargovčák (Job 1,20-22), farár z Vranova; Igor Simon (R 3,23-24), zborový do-

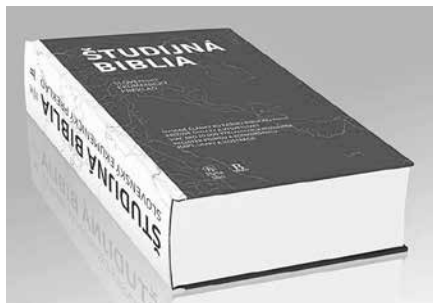
zorca z Košíc-Terasy a Monika Beňová (1Tes 5,17), miestna ev. farárka. Pri poobožnostiach sme predstavili a modlili sa za cirkevné zbory (podľa Tesnej brány): Malé Zlievce, Málinec, Marhaň, Martin a Martin-Záturčie.

Modlitebné skupinky v utorok viedli sestry Daniela Mikušová a Jana Madudová.

Stredajšie bohoslužby v Rankovciach doplnili programom tri spevokoly – dva domáce, a náš, herľanský, v počte 16 speváčok pod vedením s. f. Beňovej. Svedectvami poslúžili sestra Mikušová a Ondrašovičová, kázal Radoslav Grega, farár z Opinej na text Mt 13,44-46 o poklade a perle, o obrovskej hodnote Božieho kráľovstva pre náš život.

Sviatosť VP bola prislúžená vo štvrtok ráno pred celodenným programom,

Vďaka Božej milosti slúži Slovenská biblická spoločnosť už 25 rokov svojou službou vo vydávaní Biblií, pomocnej biblickej literatúry a šírení Božieho Slova rôznym skupinám obyvateľov Slovenska. Svojím vznikom v novembri 1990 a činnosťou nadviazala na prácu Ústavu milovníkov Biblie, prvej biblickej spoločnosti v strednej Európe. Ďakujeme Bohu za Jeho pomoc v obnovení Biblickej spoločnosti v našej vlasti a Jeho vernosť po celých 25 rokov jej existencie. **„Hospodín, ty nám daruješ pokoj, veď aj všetky naše diela si za nás urobil!“** (Iz 26,12). V období vzniku Slovenskej biblickej spoločnosti dozrel čas na vytvorenie slovenského ekumenického prekladu Biblie, ktorý bol uvedený v roku 2007.



V súčasnosti vďaka modlitbám mnohých a Božiemu vedeniu diel, Biblická spoločnosť v spolupráci s Porta libri prináša milovníkom Biblie Študijnú Bibliu, prvé komplexné dielo tohto druhu na Slovensku. Ďakujte Bohu za všetky Jeho diela, ktoré činí aj cez Slovenskú biblickú spoločnosť, nech ich žehná.

Miluška Kurčová

Televízor

„Lebo Hospodín dáva múdrosť, z Jeho úst je poznanie i rozvaha“ (Príslovia 2,6).

Žiak Janko sa mi sťažoval nasledovne: *„Mám vždy dobré predsavzatie, že keď prídem domov, trochu porelaxujem, pomôžem rodičom s domácimi prácami a potom sa budem učiť. Zakaždým to však dopadne inak. Ani nepomôžem, ani sa neučím, lebo neodolám, zapnem telku a už ma od nej nikto na svete neodtiahne. Som z toho veľmi nešťastný, ale pomôcť si neviem. Preto chcem vyskúšať Ježiša, či to funguje, keď budem k Nemu volať a On ma vyslobodí z tohoto nešťastia.“*

Povzbudila som Janka do modlitby, uistila som ho, že Pán Ježiš ešte nikdy nikoho, kto k Nemu volal úprimne, neodmietol. Janko odišiel a ja som celú túto, pre mňa veľmi potešujúcu, situáciu vložila v dôvere do Božích rúk.

Neprešlo veľa času a Janko ma vyhľadal. Už jeho rozjasnené oči hovorili veľa a s nadšením mi oznámil, že s pomocou Božou zvíťazil nad televízorom. A nielen to! Víťazstvo mu prinieslo veľa dobrého ovocia, lebo si polepšil i známky, i mama je spokojnejšia a jeho duša šťastnejšia. *„Ježiš naozaj žije,“* prehlásil dôležito a slávnostne. Bol to iste Jankov nádherný a najväčší objav.

Tento chlapec bol ešte malý, ale vedel, že pred zlými žiadosťami treba utekať a vedel aj to, že sám to nedokáže. Do problému pozval mocného Boha a neľutuje (ani nikdy nebude ľutovať), lebo tento Boh ho prevedie všetkými úskaliaми života a privedie do cieľa. A takúto múdrosť želim i nám všetkým.

Modlitba je najsilnejší zdroj energie. Aká škoda, že súčasne i najmenej využívaný.

Večerná modlitba dnešného dieťaťa

Drahý Ježiš,
dnes Ťa chcem poprosiť o jednu
zvláštnu vec.
Dovoľ mi stať sa televízorom.
Chcel by som sa cítiť tak, ako sa cíti
televízor u nás.
Chcel by som mať špeciálne miesto len
úplne pre seba
a zhromažďovať celú rodinu okolo seba.
Chcel by som byť braný vážne, keď
hovorím,
byť v centre pozornosti,
byť vypočutý všetkými bez
prerušovania.

Chcel by som, aby sa o mňa doma
starali tak,
ako sa starajú o televízor,
keď sa na ňom niečo pokazí.
Chcel by som byť blízko svojho otca,
keď sa vracia z práce, aj keď je unavený.
Chcel by som, aby ma moja mama
hľadala,
keď sa cíti smutná a unavená.
Aké by to bolo dobré,
keby moji rodičia zanechali všetko,
aby so mnou boli aspoň chvíľku.
Ďakujem Ti, drahý Ježiš.

*(zdroj: internet)
Dana Zubčáková*

ODKAZY VEDENIA MoS

- 1 Srdečne pozývame na našu **konferenciu MoS**, ktorú pripravujeme v termíne 4.- 6. marca 2016 v Prešove. Prosme za jej požehnanie. Pozvánka je vložená uprostred čísla. Tešíme sa na stretnutie.
- 2 S pomocou Pánovou sme vydali životopis odvážnej misionárky **Elisabeth Elliotovej**, od ktorej sa môžem učiť dôvere v Božiu pomoc v pravý čas. Objednávky vo ViViT-e.
- 3 **Prihlášky, zmeny adries, či odhlásenia tých, ktorí už nie sú členmi**, nahláste Mikulášovi Liptákovi do Kežmarku – adresa je dole v tiráži.
- 4 **Členské príspevky** (vo výške 7,- € na člena a 4,- € na nečlena) treba poslať na naše číslo účtu: 0182667032/0900. V prípade hromadných platieb treba poslať menoslov platiteľov br. Beňovi – novému hospodárovi MoS ECAV – najlepšie mailom (ecav@rankovce.sk), prípadne poštou na Cirkevný zbor ECAV, 04445 Rankovce.
- 5 Do Nového občianskeho roka 2016 prajeme všetkým našim členom i čitateľom nášho MoS-a požehnanie nášho nebeského Pána, aby sme všetci počas neho boli jasným svetlom toľmu svetu a slanou soľou tejto zemi!

Vydáva: Modlitebné spoločenstvo ECAV v SR; **Vedúci MoS:** Stanislav Kocka, CZ ECAV Košice, Mlynská 23, 040 01 Košice, stano.kocka@gmail.com; **Zostavil:** M.Lipták;
Spracovanie:  pre ViViT s.r.o., Hviezdoslavova 18, 060 01 Kežmarok, tel/fax 052/452 5361, e-mail: vivit@vivit.sk